

بررسی و تبیین پیشاپردهای رشد حرفه‌ای همکارانه در سازمان‌های آموزشی

اکرم صفری^{۱*}، بیژن عبدالهی^۲، عبدالرحیم نوه‌ابراهیم^۳، حسن رضا زین آبادی^۴

تاریخ دریافت: ۹۵/۱۱/۲۷ تاریخ انتشار: ۹۵/۱۱/۲۹۰ صص ۲۶۹-۲۹۰ تاریخ پذیرش: ۹۷/۱۱/۲۷

چکیده

با توجه به این که رشد حرفه‌ای و ارتقای فرهنگ همکاری از عناصر مهم در اثربخشی سازمان‌های آموزشی محسوب می‌شوند، پژوهش حاضر با هدف بررسی و تبیین پیشاپردهای رشد حرفه‌ای همکارانه، به منظور ایجاد یک چارچوب مفهومی مناسب با رویکرد کیفی انجام یافت. مشارکت همکارانه، بهمنظور هدفمند (تعداد ۱۷ نفر) و از بین استادان دانشگاه، کارشناسان گروه‌های آموزشی، مدیران آموزش و پرورش و معلمان شهر تهران تا رسیدن به اشباع نظری انتخاب شدند. داده‌ها با استفاده از مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته و عمیق گرآوری شدند. تحلیل داده‌ها با استفاده از تکنیک تحلیل محتوا (کدگذاری باز، محوری و انتخابی) انجام گرفت. نتایج نشان دادند که عوامل مؤثر در رشد حرفه‌ای مبتنی بر همکاری معلمان شامل: عامل مدیریتی با مقوله‌های «دانش در زمینه کار گروهی»، «اخلاق حرفه‌ای»، «باور به کار تیمی» و «حمایت و پشتیبانی»، عامل ساختاری با مقوله‌های «الزامات زمینه ای (تسهیل گر / حمایتی)» و «الزامات فرآیندی (تصمیم‌گیری، کنترل و روابط)»، عامل فرهنگی با مقوله‌های «ارزش‌ها و هنجارها»، «اهداف و مأموریت مشترک» و «روحیه جمع گرایی» و عامل معلمان با مقوله‌های «ویژگی‌های رفتاری و شخصیتی»، «داشتن تفکر جمعی و زمینه اجرایی آن» و «مهارت‌های ارتباطی» است. یافته‌های این پژوهش اهمیت توجه به عوامل مؤثر در رشد حرفه‌ای همکارانه را در سازمان‌های آموزشی مورد تأکید قرار می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: رشد حرفه‌ای همکارانه، رشد حرفه‌ای مستمر، گروه‌های آموزشی، معلمان

- این مقاله از رساله دکتری مدیریت آموزشی دانشگاه خوارزمی تهران با عنوان «طراحی و تبیین الگوی رشد حرفه‌ای مبتنی بر همکاری معلمان در آموزش و پرورش» به راهنمایی دکتر بیژن عبدالهی استخراج یافته است.

۱- دانش آموخته دکتری مدیریت آموزشی، دانشگاه خوارزمی تهران، مدرس دانشگاه فرهنگیان.

۲- دانشیار دانشکده مدیریت، دانشگاه خوارزمی تهران، ایران.

۳- استاد دانشکده مدیریت، دانشگاه خوارزمی تهران، ایران.

۴- دانشیار دانشکده مدیریت، دانشگاه خوارزمی تهران، ایران.

* نویسنده مسئول: safari138@yahoo.com

مقدمه

بهبود کیفیت آموزش و پرورش مستلزم توجه دقیق‌تر به روش‌های به کار گرفته‌شده برای دستیابی به بازدهی آموزشی و اهداف آموزشی است. سازمان‌های آموزشی زمانی می‌توانند به رشد و ارتقای کیفیت خود ادامه دهند که اعضای آن نیز رشد یافته و باکیفیت باشند، لذا بهبود کیفی یادگیری دانش آموزان، وابسته به بهبود و کیفیت معلمان است (عبداللهی و عزیزی شمامی، ۱۳۹۱).

اهمیت رشد حرفه‌ای معلمان به دلیل تشدید چالش‌های پیش روی آنان در حرفهٔ معلمی و افزایش انتظارات مردم از کیفیت آموزش است (Ganser, 2000). معلمان، نه تنها یکی از متغیرهای نیازمند تغییر بهمنظور بهبود نظام‌های آموزشی هستند، بلکه مهم‌ترین عامل ایجاد‌کننده تغییر نیز محسوب می‌شوند. این وضعیت دوگانهٔ معلمان در اصلاحات آموزشی، به عنوان یکی از عناصر اصلی و مجری تغییرات، رشد حرفه‌ای معلمان را به حوزه‌ای در حال رشد و چالش‌برانگیز تبدیل کرده است (Villegas- Reimers, 2003). در حالی‌که مقدار قابل توجهی از بودجه هر کشوری، صرف رشد حرفه‌ای معلمان می‌شود، تمرکز و کیفیت برنامه‌های رشد حرفه‌ای به طور گسترده‌ای متفاوت است و بعضی از این برنامه‌ها عملکرد معلمان و درنتیجه بازده یادگیری دانش آموزان را افزایش نمی‌دهد (Wallance, 1996) و مراکز آموزشی از بسیاری جهات، از پایین بودن کیفیت رنج می‌برند (تورانی، ۱۳۸۴: ۵۸) و در مسیر بهبود آن، دچار مشکلات عمده‌ای می‌باشند و همواره در راستای برنامه‌ریزی این امر مهم، موانع و مشکلاتی از جمله تصمیم‌گیری از بالا به پایین، برنامه‌ریزی به صورت سنتی به وسیله مدیران و مشاوران به جای معلمان، کاهش دادن حق ابراز عقیده به معلمان و اولویت دادن به نیازهای مدیریتی و عدم مالکیت نسبت به فرایند و نتایج رشد حرفه‌ای وجود دارد (عبداللهی و صفری، ۱۳۹۵). عدم توجه به رشد حرفه‌ای معلمان، عواقب زیان‌باری را هم برای معلمان و هم برای دانش آموزان به دنبال خواهد داشت و باعث از بین رفت نیروی انسانی، استرس شغلی (Kyriacou & Sutcliff, 1987) و کاهش کارایی معلمان می‌شود.

برخلاف اجرای دوره‌های رشد حرفه‌ای در قالب آموزش ضمن خدمت، نتایج پژوهش‌های مختلف نشان می‌دهد که بسیاری از معلمان در زمینه دانش حرفه‌ای (صمدی، ۱۳۹۲)، مهارت‌های حرفه‌ای (دانش پژوه و فرزاد، ۱۳۸۵: ۱۶۳)، صلاحیت‌های آموزشی، تدریس، علمی، رفتاری، شخصیتی، اجتماعی، فکری، مدیریتی، عملکردی، اخلاقی، حرفه‌ای، یادگیری مادام‌العمر و فناوری از وضعیت مطلوبی برخوردار نیستند (کریمی، ۱۳۸۷). بسیاری از برنامه‌های آموزش ضمن خدمت که در باره رشد حرفه‌ای معلمان برگزار می‌شود، در یک محیط آموزشی کاملاً ساختاریافته صورت می‌گیرند که مراکز آموزشی یا مریبان برنامه‌ها،

منابع و دانش لازم را تدارک می‌بینند. در چنین محیطی، فراغیران اغلب منفعل هستند (عبداللهی، ۱۳۸۸، ۳۰). در کل تحقیقات نشان می‌دهند که رشد حرفه‌ای معلمان به شکل کنونی تأثیر خیلی کمی بر روش‌های تدریس، سازماندهی مدارس و برنامه‌های درسی و آنچه دانش‌آموزان باید یاد بگیرند، داشته است (Diaz-Maggioli, 2004). برنامه رشد حرفه‌ای معلمان زمانی مؤثرتر خواهد بود که با توجه به نیازهای فردی معلمان، مدرسه و نظام آموزشی، بهویژه برنامه‌های یادگیری مبتنی بر نیازهای دانش‌آموزان، توانایی‌ها و ویژگی‌های آنان تنظیم شده باشد (Showers & Joyce, 1998). باید از مدل‌های متمرکز و بسیار مشخص که آموزش‌ها، خارج از بافت مدرسه و به دوراز نیازها، علایق و انگیزه‌های معلمان ارائه می‌شود، در جهت مدل‌های انطباقی‌تر حرکت کرد که منطبق با شرایط، منابع و بافت محلی است (Koellner & Jacobs, 2015).

نارضایتی از رویکردهای متعارف، پذیرش این اصل مهم که موفقیت هرگونه تلاش در زمینه بازتعریف تدریس، رشد حرفه‌ای معلمان و تغییر مدارس، مستلزم یادگیری معلمان است، منتهی به تصاویر و اشکال جدید رشد حرفه‌ای شده است (Feiman-nemser, 2005). در دهه‌های اخیر، در رشد حرفه‌ای معلمان تغییر پارادایمی رخداده است، بدین معنی که جهت گیری آموزش از انتقال دانش و مهارت‌ها به معلمان، به رویی که معلمان دانش خود را از طریق ایجاد فرصت‌های ناب یادگیری به کمک همکاران (Lieberman, 1995) یا به قول لیتل^۱ (۲۰۰۲) گروه‌های مشارکتی نیرومند^۲ و گروه‌های مبتنی بر همکاری تغییر یافته است (عبداللهی، ۱۳۹۴). تحقیقات انجام‌شده در برنامه‌های رشد حرفه‌ای حاکی از این است که یادگیری همکارانه و در حین کار، بیشترین اثر را برای بهبود کارایی معلم و درنتیجه یادگیری دانش‌آموز دارد. خلاقیت معلمان را افزایش داده و معلمان را تشویق به ریسک‌پذیری و آزمون ایده‌های جدید می‌کنند همچنین یک شبکه حمایتی پیوسته را ایجاد می‌کند که به معلمان در زمان رویارویی با مشکل و موانع کمک می‌کند. آن‌ها فرصت‌های بیشتری را برای یادگیری معلمان فراهم می‌کنند. رشد حرفه‌ای مبتنی بر همکاری یا گروه‌های رشد حرفه‌ای فرصت‌هایی را برای تک‌تک معلمان در زمینه تعامل حرفه‌ای، توسعه ایجاد معیارهای همکاری، تحقیق و تجربه اشتراکی و همچنین استقرار فرهنگ مشارکتی به وجود می‌آورد (Greer, 2013).

1 - Little

2- Communities collegial Vigorous

در رویکردهای جدید آنچه مورد تأکید است، فراهم ساختن یک ساختار بلندمدت، مدرسه محور، پژوهش محور یا یادگیرنده محور است که معلمان را به عنوان کسانی که با همکاری معلمان دیگر، در پی ساختن دانش حرفه‌ای موردنیاز خود هستند، باری می‌کند. همکاری کلیدی برای ایجاد یک مدرسه موفق و افزایش موفقیت دانش آموزان است (DuFour, 2013). یکی از راههای افزایش دانش و تخصص معلمان رشد حرفه‌ای همکارانه^۱ است، رشد حرفه‌ای همکارانه بر طرف‌کننده بسیاری از کمبودها و نواقص برنامه‌های آموزش ضمن خدمت سنتی هستند (Nolan & Hoover, 2011)، ترجمه عبدالهی، ۱۳۹۵: ۳۹۸) و به عنوان جزء مهمی از سیاست‌های بهبود کیفیت تدریس و یادگیری در مدارس کشورهای پیشرفته درآمده است (عبدالهی، خباره، شیرزادگان، زیر چاپ). با اجرای این نوع آموزش، ارتباطات بین معلمان رشد کرده و توسعه می‌یابد و اعتماد به وجود آمده و ایده‌های رایج و باورها به چالش کشیده شده و یا در یک محیط امن اعتبار می‌یابد (کارخانه، ۱۳۹۳). وقتی معلمان با یکدیگر ارتباط دارند، یک احساس قوی اجتماعی بودن شروع به رشد کرده و فرهنگ مدرسه به جای فرهنگ انفرادی به فرهنگی جمیعی تبدیل می‌شود (Nolan & Hoover, 2011)، ترجمه عبدالهی، ۱۳۹۵: ۴۰۶). یادگیری این روش نسبت به فعالیت‌های رقابتی و انفرادی به سطوح بالاتری از موفقیت و یادسپاری می‌انجامد، زیرا که ساختارهای رقابتی و انفرادی با منزوی ساختن و جدا کردن یادگیرندگان از یکدیگر، پیشرفت و موفقیت را سرکوب می‌کنند (Palloff & Pratt, 2005).

برخلاف وجود موانع فردی، محیط روانی، گروهی، اجرایی- ساختاری و دانشی (صفری، عبدالهی، نوه ابراهیم و زین آبادی، ۱۳۹۶) که در راستای پیاده سازی رشد حرفه‌ای همکارانه معلمان در مدارس وجود دارد اما در موفقیت و یا عدم موفقیت گروه های رشد حرفه ای همکارانه معلمان در مدارس، عوامل مختلف تاثیرگذار دیگری هستند که شناسایی و برنامه ریزی در راستای ارتقای کیفی آنها گام موثری جهت رشد حرفه ای معلمان و به تبع آن موفقیت آموزشی دانش آموزان خواهد بود و مادامی که عوامل موثر بر یادگیری همکارانه و تمایل به روحیه جمیعی به خوبی شناخته نشود، همچنان در هاله‌ای از ابهام باقی خواهد ماند و تا زمانی که فرضیه‌های قابل قبولی درباره چگونگی رشد همکارانه (در مقابل یادگیری فردی و فرد در گروه) ارائه نشود، نمی‌توان تمایزی مابین خرد گروهی و دیدگاه جمیعی که طی آن افراد به ناچار نظر جمع را می‌پذیرند، قائل شد و سرانجام تا زمانی که روش‌های قابل اطمینانی برای ایجاد گروههایی که بتوانند با یکدیگر یاد بگیرند، به دست نیامده است، به

وجود آمدن آن‌ها تنها به صورتی تصادفی، رخ خواهد داد (سنگه^۱، ترجمه هدایت و روشن، ۱۳۹۴:۲۹۸). با توجه به آنچه بیان شد، پژوهش حاضر باهدف ارتقا صلاحیت‌ها و مهارت‌های حرفه‌ای معلمان، به دنبال یافتن پاسخ برای این پرسش است که پیشاپندهای رشد حرفه‌ای مبتنی بر همکاری معلمان در آموزش و پرورش کدامند؟

سوال‌های پژوهش

۱- چه عواملی در رشد حرفه‌ای مبتنی بر همکاری معلمان موثرند؟

۲- نشانگرهای عوامل موثر در رشد حرفه‌ای مبتنی بر همکاری معلمان کدامند؟

رشد حرفه‌ای مبتنی بر همکاری: نوعی رشد حرفه‌ای است که در آن، معلمان برای بهبود فرایند تدریس و یادگیری، با یکدیگر همکاری می‌کنند. این نوع یادگیری، دارای ویژگی‌هایی است که آن را از سایر انواع یادگیری حرفه‌ای، مجزا می‌کند. رشد حرفه‌ای همکارانه، معلمان را درگیر در گروه‌هایی می‌کند که در طول زمان، برای بهبود تدریس و یادگیری، با یکدیگر کار می‌کنند. هنگامی که معلمان با یکدیگر کار می‌کنند و می‌آموزند، آن‌ها، هم، کار خود را و هم یادگیری دانش‌آموzan را بهبود می‌بخشند. این نوع رشد حرفه‌ای با رشد حرفه‌ای فردی، از چند نظر، تفاوت دارد: رشد حرفه‌ای همکارانه مداوم و جاری است، توسط معلمان طراحی می‌شود، از کار کلاسی جاری، اهداف رشد حرفه‌ای و شخصی و نیز اهداف بهبود کیفیت مدرسه، حمایت می‌کند، تحت کنترل و حمایت مدیران مدرسه قرار دارد، از نظر محتوای آموزشی، متناسب با نیازهای دانش‌آموzan و معلمان است در زمانی که تصمیم به اجرای آن گرفته شود، انجام می‌شود(2013,Killion). همکاری، خمیرماهی اصلی رشد حرفه‌ای معلمان و بهبود کیفیت مدرسه است، یادگیری معلمان، بیشتر زمانی اتفاق می‌افتد که معلمان، فرصتی را برای همکاری با همکاران حرفه‌ای خود، هم داخل و هم خارج از مدرسه پیدا می‌کنند و فرصت‌هایی را برای به اشتراک گذاشتن نظرات دارند (Duncombe & Armour,2004). از آنجایی که همکاری، به طور مشخص، با انواع روش‌های سنتی رشد حرفه‌ای، از قبیل: کارگاه آموزشی، دوره‌ها و جلسات آموزشی، فرق دارد، لذا مدارس و مناطق آموزشی، باید درک کنند که گروه‌های رشد حرفه‌ای، طرح اصلاحی نیستند، بلکه ساختار حمایتی برای مدارس هستند تا آن‌ها را از طریق ظرفیت‌های داخلی خود، متتحول سازند (Morrissey,2000:10). برخی افراد، به مساله ایجاد جوامع رشد حرفه‌ای، به عنوان هدف نهایی نگاه می‌کنند تا وسیله‌ای برای بهبود فرایند یادگیری دانش‌آموzan. تشخیص این تفاوت، برای درک دیدگاه یادگیری حرفه‌ای همکارانه، بسیار مهم است. ایجاد درک مشترک،

اولین گام به سوی حصول اطمینان از این نکته است که همکاری بین معلمان، نتایج خوبی را برای دانشآموzan، فراهم می‌آورد. در رشد حرفه‌ی همکارانه، معلمان، کارهایی را که آن‌ها قبل‌اً در انزوا و به طور انفرادی انجام می‌دادند، با ارزش افزوده تفکر همکاران، انجام خواهند داد. هنگامی که معلمان، روی کاری روزمره، به طور مشترک کار کنند و نتایج را به یکدیگر منعکس کنند و به طور دائم نیز کارهای خود را بهبود بخشنند، آنگاه تمایل کمتری به دریافت مدارک صرف رشدحرفه‌ای، خواهندداشت و بیشتر به رضایت مندی دیدن نتایج یادگیری خود، تمایل نشان خواهند داد. یادگیری حرفه‌ای همکارانه، بهترین، کم‌هزینه‌ترین و حرفة‌ای ترین روش تشویق به بهبود کیفیت مدارس است (Schmoker, 2005:137). این نوع یادگیری، نتیجه همکاری معلمان در حل مشکلات و طراحی و اصلاح تدریس، متون درسی، ارزیابی و اشتراک برای یادگیری دانشآموzan است.

روش‌شناسی

پژوهش حاضر، از نظر نوع تحقیق، کاربردی، به لحاظ روش پژوهش کیفی انجام یافته است. مشارکت کنندگان در مصاحبه با استفاده از روش نمونه‌گیری هدف مند^۱ و بر اساس دو عامل تخصص و تجربه، از بین استادان دانشگاه، کارشناسان گروههای آموزشی، مدیران آموزش و پژوهش، و معلمان شهر تهران انتخاب شدند. به گونه‌ای که افراد انتخاب شده دارای تحصیلات، تخصص و تجربه کافی در حوزه آموزش و پژوهش بودند. حجم نمونه نیز با توجه به سطح اشباع نظری^۲، تا ۱۷ نفر (۰۱۰ استاد، ۵ مدیر، ۴ معلم و ۵ کارشناسان گروههای آموزشی) تعیین گردید. برای گردآوری داده‌ها از مصاحبه نیمه ساختار یافته^۳ و عمیق استفاده گردید، برای بررسی روابی صوری پرسش‌های مصاحبه، با چند نفر از استادان و صاحب نظران حوزه پژوهش کیفی مشورت شد. جهت افزایش روابی در پژوهش حاضر، از شیوه‌های بررسی توسط اعضاء، سه سویه نگری منابع داده‌ها و خود بازبینی محقق استفاده گردید، در جهت بالا بردن قابلیت اطمینان یا اعتماد نیز، محقق به هدایت دقیق جریان مصاحبه برای گردآوری داده‌ها و سازماندهی فرایندهای ساخت یافته برای ثبت، نوشتمن و تفسیر داده‌ها پرداخت و برای محاسبه پایایی کدگذاری‌های انجام شده، از دو شاخص، پایایی بازآزمون^۴ (شاخص ثبات) و پایایی بین دو کدگذار^۵ (تکرارپذیری) استفاده گردید. با توجه به این که

1 -Purposeful Sampling

2 - Theoretical saturation

3 - Semi-structured interview

4 -Re-test reliability

5 - Inter-coder reliability

میزان هر دو شاخص، بیشتر از شصت درصد است، می‌توان گفت درصد پایایی نیز در این پژوهش تایید می‌شود.

سوال‌های مصاحبه به شرح زیر است:

(۱) به نظرشما چه عواملی می‌تواند باعث شکل گیری گروه‌های همکارانه بین معلمان در مدارس باشد؟

(۲) به نظرشما، در چه زمینه‌های باید بسترسازی شود تا فضای همکاری بین معلمان در مدارس به وجود بیاید؟

علاوه بر پرسش‌های فوق، پژوهشگران در طول مصاحبه از پرسش‌های پیگیرانه و کنکاشی برای درک عمیق از پدیده مورد مطالعه استفاده کردند. تمامی مصاحبه‌ها به صورت عمیق و ضبط شده انجام گرفت و تمام تلاش پژوهشگران بر آن بود تا در زمان اجرا، مشارکت کننده، هدایت گر اصلی روند مصاحبه باشد و به کمک یادداشت برداری و یادآوری نکته‌های مورد اشاره توسط مصاحبه شونده به ترتیب مورد کاوش قرار گیرد تا در فرایند برگرداندن صدا به نوشه ابهامی باقی نماند. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌های حاصل از مصاحبه‌های نیمه ساختار یافته از تکنیک تحلیل محتوا (کدگذاری باز، محوری و انتخابی) و با استفاده از نرم افزار «مکس. کیو.دی. ای»^۱ انجام گردید. واحد تحلیل در این مطالعه، جملات، عبارات و یا واژه‌هایی می‌باشد که اشاره به پیشاپندهای رشد حرفه‌ای همکارانه در بین معلمان داشته است.

با عنایت به موضوع این پژوهش و به منظور دستیابی به پاسخ سوال‌های مطرح شده، در تحلیل داده‌های کیفی مراحل زیر دنبال گردید: مرور داده‌ها، سازماندهی داده‌ها، کدگذاری داده‌ها، طبقه‌بندی داده‌ها، ایجاد مقولات فرعی، ایجاد مقولات اصلی یا محورهای عمد و تدوین گزارش. در عمل فرایند کدگذاری ابتدا کل مصاحبه‌ها به دقت روحانی گردید تا معنا و مفاهیم اصلی در آن به صورت توصیفی شناسایی شود. نتیجه این مرحله یک تصویر کلی و توصیفی از هر مصاحبه بود. در مرحله بعد، همه مصاحبه‌ها برای تحلیل اولیه و کدگذاری در نظر گرفته شد. برای کدبندی، متن مصاحبه‌های انتخاب شده را قطعه‌بندی کرده و برای هر قطعه (مبناً قطعه بندی محتوا بود، هر معنا، محتوا و مضمونی که هدف پژوهش را پوشش دهد) یک کد در نظر گرفته شد و نام هر کد به گونه‌ای انتخاب گردید که دقیقاً و به صورت عینی توصیف کننده قطعه مشخص شده باشد، در این مرحله کدگذاری باز انجام گردید، این

۱- (Maxqda) یکی از نرم افزارهای مورد استفاده جهت تجزیه و تحلیل داده‌های کیفی است.

کار تا مرحله اشباع نظری یعنی جایی که کدهای جدیدی شناسایی نمی شد، ادامه پیدا کرد. نتیجه این مرحله شناسایی تعداد زیادی کدهای باز بود. کدهای استخراجی با توجه به نزدیکی و شباهت‌ها در مقوله‌های مختلفی دسته‌بندی شدند. تعیین و نام‌گذاری مقوله‌ها نیز بر اساس اصطلاحات تکنیکی و تخصصی موجود در پیشینه و یا زبانی که توسط مصاحبه‌شوندگان به کار می‌رفت، انجام گرفته است. درنهایت کدها به تعداد محدودتری تقلیل یافتند و بر اساس آن کد یا کدهای نهایی مشخص می‌گردد (کدگذاری محور)، درادامه کدهای نهایی به صورت تحلیلی به درونمایه اصلی تبدیل شد (کدگذاری انتخابی) (راس من و مارشال^{۱۰} ترجمه اعرابی و پارساییان، ۱۳۹۵).

یافته‌های تحقیق

با عنایت به موضوع این پژوهش و به منظور دستیابی به پاسخ سوال‌های پژوهشی مطرح شده، شایسته است ضمن مطالعه و بررسی کلی مصاحبه‌های انجام شده، مواردی که نشان از عوامل موثر در شد حرفه‌ای همکارانه است، احصا، به ابعاد و نشانگرهای مختلفی تقسیم بندی گردد. موارد احصاء شده در هر بعد، باید از یک نوع و یک جنس باشد، لازم است مجموعه ابعاد تعریف شده، به صورتی جامع و مانع در برگیرنده همه پیشایندها باشند. بدین منظور در عمل فرایند کدگذاری ابتدا کل مصاحبه‌ها به دقت ر Roxanی شد تا معنا و مفاهیم اصلی در آن به صورت توصیفی شناسایی شود. نتیجه این مرحله یک تصویر کلی و توصیفی از هر مصاحبه بود. (جدول ۱ نمونه ای از کدگذاری باز و جدول ۲ چگونگی شکل‌گیری کدگذاری محوری و کد منتخب یا مقوله نهایی را نشان می‌دهد).

همان گونه که در جدول (۲) مشاهده می‌شود، در پاسخ به سوال اول و دوم پژوهش، پس از تحلیل محتوای مصاحبه‌ها و استناد؛ ۴۳ کد باز برای "عامل مدیریتی(مدرسه‌ای)" مربوط به پیشایندهای رشد حرفه‌ای همکارانه استخراج گردید. کدهای استخراجی با توجه به نزدیکی و شباهت‌ها، در ۶ مقوله (دانش در زمینه کار گروهی، اخلاق حرفه‌ای، باور به کار تیمی، حمایت و پشتیبانی و مهارت‌های بین فردی) دسته‌بندی شدند.

جدول (۱): نمونه‌ای کدگذاری باز براساس بخشی از مصاحبه‌ها

کدهای باز استخراج شده:

از طریق مدیرها قابل یکنیم، مجموعه قوانینی وضع یکنیم، حمایت یکنیم از تشکیل گروههای قعال و کاذب که در واقع ادای قعالیت رو در می‌باشد ولی در حالی که هیچ گونه قعالیتی درشون صورت نمی‌گیرد.

هر انسانی تشویق لازم دارد شما درست که دوست داری آدمها رویه اون سمت پیری ولی غیر از این هم نمی‌شود که شما در اینجا یا بد تقویت پیری و داشته باشی به حاضر همیشه که من دارم عرض می‌کنم که بخش مدیران هم شروعیست که یک مدیر واقعاً یا بد بیشه و یکی که من نیمه و متوجه شدم و یه همین دلیل این یوتن مثبت مال شماست.

باشد قره‌گمنون تغییر یکنه و نگیم که من فقط دارم قلان درس رو میدم، یا لکه ما یا بد در کنارش این روحیه‌ی جمیع رو در آدمها تقویت یکنیم از اون طرف هم معلم‌ها یا بد واقعاً از لحاظ انگیزش و از لحاظ خیلی مسائل دیگه یا بد واقعاً درشون این مسئله نهادینه یشه.

جدول (۲): کدهای استخراج شده مربوط به پیشاپنده مدیران

نشارگرها	ابعاد	متغیر
دانش مدیریت همکارانه و نحوه انجام آن، تجربه و دانش کافی برای توانمندسازی معلمان، آشنا بودن با مراحل شکل‌گیری گروه، نگاه سیستمی به آموزش آشنایی با دانش و مهارت‌های مدیریت تعارض، دانش در زمینه شیوه‌های اعتماد سازی بین معلمان و مدیر و معلمان با هم.	دانش در زمینه کار گروهی	زمینه‌ی مدیریتی
همه افراد را در مدرسه با ارزش بداند، تشویق معلمان به فعالیت‌های اجتماعی، شرکت در کارهای همکارانه در مدرسه، توجه به شایستگی‌های،	اخلاق	زمینه‌ی اخلاقی

حرفه‌ای پرهیز از جانبداری بین معلمان، توجه و احترام به عقاید و پیشنهادها معلمان، صداقت در برخورد با معلمان، ثبات رویه در رفتار و عواطف، الگو بودن در رفتار و اخلاق.	
حل مشکلات آموزشی معلمان در یک فضای همکارانه و دوستانه، هم‌اندیشی و بحث و تبادل نظر با معلمان، ایجاد فضای روانی مناسب برای تعامل با معلمان، داشتن رویکرد همکارانه در انجام امور باشد و تشویق و ترغیب معلمان به کار گروهی، به استراتژی گذاری اطلاعات مورد نیاز با معلمان، هماهنگ بودن با هنجرهای معلمان، بهره گیری از ظرفیت معلمان در انجام امور مدرسه، اعطای پاداش به معلمان بر اساس میزان همکاری با گروه، توجه به معلمان به عنوان شرکت‌کنندگان در گروه علمی نه مقاضیان دانش، اطلاع رسانی شفاف به معلمان درباره اهمیت یادگیری همکارانه	باور به کار تیمی
برگزار کارگاه‌های آموزشی بر اساس نیاز معلمان، ایجاد فرصت مطالعاتی برای معلمان، اختصاص زمان کافی برای فعالیت‌های همکارانه، پیش‌بینی منابع مالی و بودجه‌های لازم، ایجاد شرایط راحت و جذاب در محیط، ایجاد فضای احترام، اعتماد و حمایت در بین تمام معلمان، توجه به مشکلات و نیازهای جمعی معلمان، پشتیبانی از برنامه‌های رشد حرفه‌ای، مشاهده کلاس و ارائه بازخورد، تدارک تجهیزات و امکانات لازم، تدارک فضای مناسب برای تعاملات و روابط معلمان با یکدیگر	حمایت و پشتیبانی
حل اختلافات و تضادها از طریق هم‌فکری با معلمان، تقویت روابط عاطفی بین معلمان، جویای مشکلات کلاس‌های درس، شرکت در گروه معلمان به عنوان همکار، توانایی ایجاد صمیمیت بین خود و معلمان، تبادل مستمر تجربیات با معلمان	مهارت‌ها ی بین فردي

جدول (۳): کدهای استخراج شده مربوط به پیش‌ایند ساختار

کد منتخ ب	کد محور	کد باز
۳ ۱۰ ۱۱	الزامات زمینه‌ای (تسهیل گر/ حمایتی)	جایگاه قائل شدن برای معلمان در فرایند تصمیم گیری، فراهم بودن زیرساخت‌های ارتباط جمعی، در نظر گرفتن زمان برای فعالیت‌های جمعی، ایجاد واحد نظرارت و ارزشیابی از فعالیت‌های همکارانه معلمان، تدوین شرح وظایف گروه‌های رشد حرفه‌ای همکارانه، ایجاد ساختارهای تیمی و شبکه‌ای در مدرسه، لحاظ کردن مولفه‌های همکارانه در کاربرگ‌های ارزیابی عملکرد معلمان، اتخاذ تصمیمات از طریق اتفاق نظر.

روابط ساختاری مبتنی بر اعتماد، کنترل معلمان مبتنی بر اعتماد، نظام کنترلی بدون سلسه مراتب، شفاف بودن قوانین و مقررات، سازماندهی جلسات همکارانه معلمان، واگذار کردن مسؤولیت ها بر اساس شایستگی ها، نظارت مبتنی بر عملکرد باشد نه گزارش دهی.	الزامات فرایندی (تصمیم گیری، کنترل و روابط)
---	---

همان گونه که در جدول(۳) مشاهده می شود، پس از تحلیل محتوای مصاحبه‌ها و استناد؛ ۱۵ کد باز برای "عامل ساختاری" استخراج گردید. کدهای استخراجی با توجه به نزدیکی و شباهت‌ها، در ۲ مقوله (الزامات زمینه‌ای (تسهیل‌گر/ حمایتی) و الزامات فرایندی (تصمیم‌گیری، کنترل و روابط) دسته‌بندی شدند.

جدول (۴): کدهای استخراج شده مربوط به پیشاپندهای زمینه فرهنگی (مدرسه‌ای)

کد منتخب	ابعاد	نشانگرها
ازش ها و هنجار ها	ازش ها و هنجار ها	ازش گذاشتن به رسوم، سنت ها و باورهای مشترک، احترام متقابل بین افراد حاکم باشد، ارزش قائل شدن برای یادگیری جمعی، تلقی ارزشی از همکاری، پایبندی معلمان و مدیر به اصول اخلاقی
ازش ها و هنجار ها	اهداف و مامور یت مشتر ک	وجود دیدگاه و هدف مشترکی نسبت به فعالیت همکارانه، تمرکز رشد حرفه ای بر تدریس و یادگیری، خط مشی ها و برنامه ها مطابق با چشم انداز مدرسه، وجود نگرش و آرمان گروهی در مدرسه، فضای باز فکری، امنیت روانی در مدرسه باشد
ازش ها و هنجار ها	روحیه جمع گرایی	فضای رقابت مثبت بین معلمان، روشن و شفاف بودن مأموریت مدرسه توسعه داشت جمعی در مدرسه، داده شود. هم راستایی فرهنگ حاکم در مدرسه، با اهداف و راهبردهای یادگیری جمعی، جود روحیه گفتگو و مباحثه در مدرسه پایبند بودن معلمان و مدیر به اصول مدیریت مشارکتی، وجود اعتماد متقابل بین معلمان

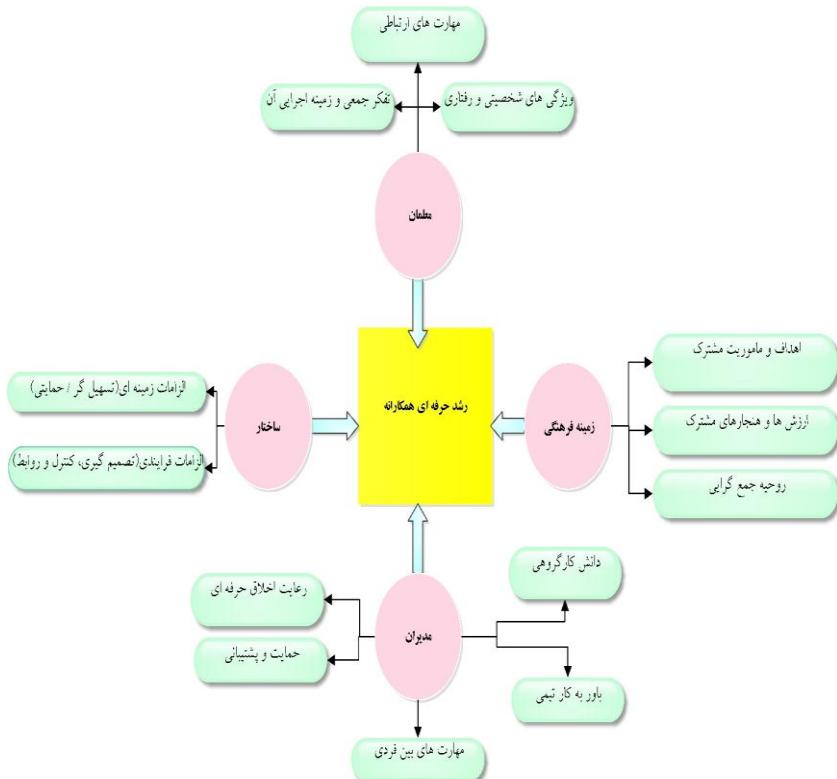
همان گونه که در جدول(۴) مشاهده می شود، پس از تحلیل محتوای مصاحبه‌ها و استناد؛ ۱۸ کد باز برای "زمینه فرهنگی (مدرسه‌ای)" استخراج گردید. کدهای استخراجی با توجه به نزدیکی و شباهت‌ها، در ۳ مقوله ارزش ها و هنغارها، اهداف و مأموریت مشترک و روحیه جمع گرایی دسته‌بندی شدند.

جدول (۵) کدهای استخراج شده مربوط به پیشایند معلمان

نشانگرها	ابعاد	گُدد منتخب
دارا بودن آستانه تحمل بالا برای مواجهه با باورهای مخالف، رفتار توانم با احترام و ادب با دیگران، روحیه برابرطلبی، مسؤولیت پذیر بودن، انتقاد پذیر بودن	ویژگی های رفتاری و شخصیتی	
آشنایی با اصول و قواعد کار تیمی، آشنایی با مزایای کار تیمی، شرکت در گروه های همکارانه با میل و رضایت، درگیر نمودن دانش آموزان را در فعالیتهای گروهی، بهره گیری از تجربه و تخصص دیگران برای حل مشکلات دانش آموزان	داشتن تفکر جمعی و زمینه اجرایی آن	عوامل مربوط به معلمان
توانایی برقراری ارتباط با سایر معلمان، فراتر از حب و بعض های شخصی، توانایی برقراری ارتباط به گونه ای که باعث بروز رفتارهای مثبت و پرهیز از واکنش های منفی در طرف مقابل گردد. توانایی مدیریت اختلافات و تضادها، انعطاف پذیری در گفتار و رفتار	مهارت های ارتباطی	

همان گونه که در جدول (۵) مشاهده می شود، پس از تحلیل محتواهای مصاحبهها و اسناد؛ ۱۴ کد باز برای پیشایند معلمان، استخراج گردید. کدهای استخراجی با توجه به نزدیکی و شباهت‌ها، در ۳ مقوله (ویژگی های رفتاری و شخصیتی، داشتن تفکر جمعی و زمینه اجرایی آن و مهارت های ارتباطی) دسته‌بندی شدند.

به طور کلی و با توجه به تجزیه و تحلیل مصاحبه های انجام شده، مشخص گردید که عوامل مؤثر در رشد حرفاي مبتنی بر همکاري معلمان شامل: ۱) عامل مدیریتی با مقوله های «دانش در زمينه کار گروهی»، «اخلاق حرفه‌ای»، «باور به کار تیمی» و «حمایت و پشتیبانی»، ۲) عامل ساختاری با مقوله های «الزمات زمينه ای (تسهیل گر / حمایتی)» و «الزمات فرآيندي (تصميم‌گيري، كنترل و روابط)»، ۳) عامل فرهنگی با مقوله های «ارزش ها و هنچارها»، «اهداف و مأموریت مشترک» و «روحیه جمع گرایی» و ۴) عامل معلمان با مقوله های «ویژگی های رفتاری و شخصیتی»، «داشتن تفکر جمعی و زمینه اجرایی آن» و «مهارت های ارتباطی» است. شکل شماره (۱).

شکل شماره(۱): پیشایندهای رشد حرفه‌ای مبتنی بر همکاری معلمان

بحث و نتیجه گیری

این پژوهش با هدف شناسایی پیشایندهای رشد حرفه‌ای مبتنی بر همکاری معلمان انجام شد. بر اساس نتایج و کدهای به دست آمده در بخش مصاحبه، پیشایندهای رشد حرفه‌ای مبتنی بر همکاری معلمان در چهار بعد «مدیریتی (مدرسه‌ای)»، «ساختاری»، «زمینه فرهنگی (مدرسه‌ای)» و «عوامل مربوط به معلمان» و نشانگرهای مختلف خلاصه شدند. با توجه به یافته‌های این پژوهش، یکی از عوامل اثرگذار بر رشد حرفه‌ای مبتنی بر همکاری معلمان، عامل مدیریتی (مدرسه‌ای) با مقوله‌هایی نظیر «دانش در زمینه کارگروهی»، «اخلاق حرفه‌ای»، «باور به کار تیمی» و «حمایت و پشتیبانی» است.

نتایج پژوهش توربیل (Turbill, 2002) نیز حاکی از این است که مدیران مدارس نقش کلیدی در ایجاد شرایطی دارند که معلمان در یک محیط همکاری باد بگیرند به صورت همکارانه کار کنند. نتایج پیرسی (Piercey, 2010) نیز که عوامل موثر در موفقیت برنامه‌های

رشد حرفه‌ای و همکاری بین معلمان را، نیاز به مهیا بودن فضای امن حمایت‌کننده توسط مدیران مدارس و زمان کافی عنوان کرد با نتایج پژوهش حاضر در یک راستاست. نتایج پژوهش فلمینگ (Fleming, 2004) نیز نشان داد که مدیران در راستای رشد حرفه‌ای همکارانه معلمان وظیفه پشتیبانی مناسب و منابع مالی را دارد؛ همچنین یافته‌های پژوهش لوقریج و تاراتینو (Loughridge & Tarantino, 2005) عنوان کردند که مدیران مدارس می‌توانند معلمان را در طراحی برنامه‌های رشد حرفه‌ای درگیر کرده و جهت تعیین و انتخاب نیازهایشان برای رشد حرفه‌ای به آن‌ها کمک نمایند. شرکت آن‌ها در فرآیند تعیین محتوای رشد حرفه‌ای موجب تهیه برنامه‌های مناسب تر خواهد شد. عبدالهی، خباره، شیرزادگان (زیر چاپ) نیز در پژوهشی، از جمله ابعاد رفتاری مدیران مدارس در تشکیل و تثبیت گروه‌های رشد حرفه‌ای مبتنی بر همکاری معلمان شامل: آماده‌سازی، سازماندهی، تأمین منابع و پشتیبانی، بهبود مستمر، ارزیابی، یادگیری مشارکتی، ایجاد حس همکاری و تشریک مساعی و توانایی، دانش و مهارت‌های مدیر عنوان کردند.

یکی دیگر از یافته‌های پژوهش حاضر و از دیگر عوامل اثرگذار بر رشد حرفه‌ای مبتنی بر همکاری معلمان، عامل ساختاری با مقوله‌های «الزمات زمینه ای (تسهیل گر/ حمایتی)» و «الزمات فرآیندی (تصمیم گیری، کنترل و روابط)» است. اسچیکر و اترچی (Schechter & Atarchi, 2013) نیز در نتایج پژوهش خود عنوان کردند که توانایی سازمان‌های آموزشی برای فرایندهای همکارانه، فهم و کاربرد دانش درباره تدریس و یادگیری نیازمند طراحی و نگهداری ساختارها و فرایندهای سیستمی است که یادگیری جمعی مستمر اعضاء را تسهیل کند. پهلوان صادق، عبدالهی، نوه ابراهیم، زین آبادی (۱۳۹۵) نیز در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که ساختار یک سازمان، اهداف و برنامه‌های آن، نحوه یافتن راه حل‌ها، ترکیب و استفاده از منابع انسانی و مالی و مادی و برخوردها و رفتار آن را معرفی می‌کند. ساختارهای مسطح که تأکیدشان بر مشارکت و درگیری اعضای سازمان است، سازمان را قادر می‌سازد تا به طور مستمری در پاسخ به محیط‌های آشفته آزمایش کنند، بهبود بخشدند و یاد بگیرند. از سوی دیگر، ساختارهای سلسله مراتی عمودی که تأکیدشان بر سیستم‌های رسمی و کنترل است احتمالاً کمتر می‌توانند خود را به طور اثربخشی در تغییرات سریع محیط مدیریت کنند و از تغییرات بیاموزند و این به خاطر سختی و انعطاف‌ناپذیریشان است. کارپنتر و لینتون (Carpentera & Lintonb, 2016) نیز هم راستا با نتایج پژوهش حاضر به این نتیجه رسیدند که رویکردهای مدیریت از بالا به پایین مدرسه، می‌تواند مانع برای همکاری حرفه‌ای باشد. لاویه (Lavié, 2006) نیز در پژوهشی ساختار سازمانی همکارانه مدرسه را، به معنای نحوه‌ی آرایش یا ترتیب یک مدرسه و شیوه‌های ارتباطی آموزگاران است که به

وسیله‌ی آن ساختار سازمانی همکارانه ایجاد می‌گردد، این نوع ساختار، مدرسه را به عنوان یک نهاد اجتماعی تعریف می‌کند. نتایج پژوهش دادلین، داسالت و تیبادو (Deaudelin, 2003 Dussault & Thibodeau, 2003) نیز نشان داد که استنباط حاکی از ایزوله و خودمختار بودن شغل معلمی تا حدی ناشی از ماهیت ساختار سازمانی داخلی مدرسه است. از این‌رو، مدارس باید به وسیله‌ی ایجاد و راه اندازی ساختارهای سازمانی مناسب برای پرورش کار همکارانه، این انزواهی حرفه‌ای در میان معلمان را برطرف کنند.

پیرسی (Piercey, 2010) نیز در پژوهش خود عنوان کرد که، رسیدن همکاری موفق بین معلمان، در نظامهای سلسله مراتبی مدارس کنونی دشوار به نظر می‌رسد؛ و این احتمال نیز وجود ندارد که در زمانی که مدارس کنونی در اختیار معلمان قرار داده، وقت کافی برای همکاری و ایجاد توافق و تفاهم داشته باشند و قطعاً انجام همکاری در چنین وضعیتی اضطراب آور است. نتایج هوی و سویتلند (Hoy & Sweetland, 2001)، نیز نشان داد که استنباط حاکی از ایزوله و خودمختار بودن شغل معلمی تا حدی ناشی از ماهیت ساختار سازمانی داخلی مدرسه است. از این‌رو، مدارس باید به وسیله‌ی ایجاد و راه اندازی ساختارهای سازمانی مناسب برای پرورش کار همکارانه، این انزواهی حرفه‌ای در میان معلمان را برطرف کنند. همچنین فالون و بارت (Fallon & Barnett, 2009) در پژوهش خود عنوان کردند که مدل رشد حرفه‌ای همکارانه نیازمند یک ساختار سازمانی است که بتواند مشارکت و واپستگی متقابل، مجموعه‌ای از فعالیت‌های هماهنگ میان معلمان را توسعه دهد و بتواند به معلمان کمک کند تا با طراحی، برنامه‌ریزی، تحقیق، ارزیابی و فراهم کردن شیوه‌های نوین فعالیت، تدریس و تعامل، دانش پروری کنند.

یکی دیگر از عوامل مؤثر شناسایی شده در پژوهش حاضر که در شکل‌گیری و یا عدم شکل‌گیری روحیه‌ی همکاری و به تبع آن رشد حرفه‌ای همکارانه می‌تواند اثرگذار است، نوع فرهنگ حاکم در مدرسه با مقوله‌های «ارزش‌ها و هنجارها»، «اهداف و ماموریت مشترک» و «روحیه جمع‌گرایی» است. هم راستایی فرهنگ حاکم، با اهداف و راهبردهای یادگیری جمعی، بر احتمال موقوفیت اقدامات یادگیری همکارانه تأثیری کلیدی دارد. نتایج پژوهش نوریس (Norris, 2004) نیز موبید یافته این پژوهش بود که وجود فرهنگ مناسب، پیش نیازی اساسی برای اثربخش یادگیری همکارانه به شمار می‌رود. نتایج پژوهش اسکرلاوچ، استمبرگ، اسکریچار و دیموسکی (Skerlavaj, Stemberger, Skrijar, 2007) و دیموفسکی (Dimovski)، نیز نشان داد که اگر تمامی عوامل ایجاد همکاری بین معلمان فراهم باشد اما فرهنگ لازم وجود نداشته باشد، ایجاد گروههای یادگیری موفق نخواهد بود. سازمان‌هایی که فرهنگ قوی یادگیری را به وجود آورده‌اند، در ایجاد، دستیابی و انتقال دانش و اصلاح رفتار

برای انعکاس دانش و ایده های نو، به خوبی عمل می کنند. کچ ترمانز (Kelchtermans,2006) نیز در پژوهش خود، عنوان کرد که مدارس به منظور پیشرفت خود نیاز به ایجاد یک فرهنگ همکاری در مدرسه دارند و فرهنگ سازمانی است که تعیین می کند چه نوع همکاری در مدرسه، امکان پذیر است. کینگ(King,2012) نیز در پژوهش خود آورده است که ایجاد فرهنگی که در آن، برای یادگیری ارزش قائل شود و مورد حمایت قرار گیرد در این زمینه موثر است.

یکی دیگر از عوامل مؤثر شناسایی شده در پژوهش حاضر که در رشد حرفه ای همکارانه معلمان موثر است مربوط به معلمان است که شامل مقوله های «ویژگی های رفتاری و شخصیتی»، «داشتن تفکر جمعی و زمینه اجرایی آن» و «مهارت های ارتباطی» است. نتایج پژوهش اپفر، پیدر(Opfer & Pedder,2010)، نیز حاکی از این است که معلمان به عنوان «عامل تغییر^۱» در اقدامات آموزشی تلقی می گردند و توسط آن ها است که مهمترین تاثیرات، می تواند به وقوع بپیوندد. نتایج پژوهش ایوانز(Evans,2010) نیز نشان داد که معلمان به عنوان عوامل تغییر هستند که می توانند از مهارت های خود برای به کارگیری عواملی که از طریق عامل انسانی، پایداری اقدامات آموزشی را مانع شده یا ترویج کنند. برآین، رید و بویز (Brain, Reid & Boyes,2006) نیز در پژوهش خود، ویژگی های شخصی، دانش و مهارت های معلمان را در رشد حرفه ای همکارانه موثر دانستند. فراسر، کندي، رید و مک کینی (Fraser, Kennedy, Reid & McKinney,2007) نیز در پژوهشی برای ایجاد همکاری بین معلمان، ویژگی های فردی از قبیل عقاید، ارزش ها، علاقه و انگیزه معلمان را عنوان کردند. آوالس(Avalos,2011) نیز در پژوهش خود، عنوان کرد که فراهم کردن فرصت های قوی برای یادگیری دانش آموزان در مدارس، مستلزم تدارک فرصت های یادگیری قوی، برای معلمان است، در تدارک برنامه های رشد حرفه ای، باید آمادگی معلمان و شوق آن ها به یادگیری و همچنین نیازها و انگیزه های آن ها و ویژگی های بافتی را که در آن کار می کنند، ملاحظه داشت.

به طور کلی با توجه به یافته های پژوهش حاضر و پیشینه های مربوط مشخص گردید که گروه های رشد حرفه ای همکارانه، گرچه مفید هستند اما برای رشد و دوام خود احتیاج به رهبری و ساماندهی دارند و نقش رهبری مدیر مدرسه در کیفیت و پشتیبانی برنامه های رشد حرفه ای تعیین کننده است. کارایی معلمان، عامل انگیزشی مهمی است که تحت تاثیر مستقیم مدیر مدرسه قرار دارد. هنگامی که مدیران با معلمان، همکاری داشته باشند، کارایی

نیز افزایش می‌یابد و متغیرهای تاثیرگذار در این زمینه شامل اعتماد، ارزش‌ها، خطرپذیری و هدفمندی است و هنگامی که مدیر مدرسه، با معلمان کمتر همکاری نماید، نتیجه معکوس، به دست می‌آید. مدیریت مدرسه باید از همکاری بین معلمان، پشتیبانی کند و ظرفیت سازمانی را ایجاد کند که شامل سرمایه‌گذاری روی معلمان از طریق ارائه برنامه رشد حرفه‌ای همکارانه و پشتیبانی‌های مربوط گردد و در مدارس نیز به عنوان سازمان‌های یادگیرنده عمل کنند که برای فرایند ایجاد تغییر، بسیار ضروری است. لازم به ذکر است، اگر رهبران بخواهند همکاری را تقویت کنند، نخست باید نگرش‌های خود را نسبت به رهبری تغییر دهند. درک رهبران از خودشان و تغییر خودشان قبل از این که دگرگونی سازمانی رخ دهد، ضروری است. برای این که این اتفاق بیفتد، وجود نگرش رهبری خدمتگزار ضروری است. پس شاید ساده ترین پاسخ به این پرسش که چرا معلمان همکاری نمی‌کنند؟ این است که رهبران آن‌ها با آن‌ها همکاری نمی‌کنند یا نمی‌توانند نگرش‌های لازم را از خود نشان دهند یا بسازند. بیشتر اصلاحات سودمند از درون مدارس آغاز می‌گردد و فرهنگ مدرسه در این زمینه می‌تواند تاثیرگذار باشد. فرهنگ مدرسه به عنوان زمینه‌ای برای رشد همکارانه معلمان محسوب می‌گردد و شامل ماموریت و مسؤولیت مدرسه که بیانگر فلسفه و ارزش‌های جمعی است، روش‌های مرسوم و رایج که زمینه‌ها و شرایط یادگیری همکارانه را فراهم می‌کند و هم راستایی فرهنگ حاکم، با اهداف و راهبردهای یادگیری جمعی، بر احتمال موفقیت اقدامات یادگیری همکارانه تأثیرگذاری کلیدی دارد. بدون وجود این هم راستایی، تلاش‌ها و سرمایه‌گذاری‌ها در این زمینه با شکست رو به رو خواهند شد یا از اثربخشی کافی برخوردار نخواهند بود. وجود فرهنگ مناسب، پیش نیازی اساسی برای اثربخش یادگیری همکارانه به شمار می‌رود. معلمان عنوان عوامل تغییر هستند که می‌توانند از مهارت‌های خود برای به کارگیری عواملی که از طریق عامل انسانی، پایداری اقدامات آموزشی را مانع شده یا ترویج کنند، استفاده کنند. بدیهی است که فراهم کردن فرصت‌های قوی برای یادگیری دانش آموزان در مدارس، مستلزم تدارک فرصت‌های یادگیری قوی، برای معلمان است، در تدارک برنامه‌های رشد حرفه‌ای، باید آمادگی معلمان و شوق آن‌ها به یادگیری و همچنین نیازها و انتگریه‌های آن‌ها و ویژگی‌های بافتی را که در آن کار می‌کنند، ملحوظ داشت.

مسلسلما نمی‌توان از معلمان انتظار داشت که از الگوهای جدید تعامل با همکاران استفاده کند و از مدیران انتظار داشت که معلمان را در قدرت سهیم کنند، مگر این که بتوان ساختارهای اثربخش‌تری ایجاد کرد. ساختار سازمانی و روابط حرفه‌ای یا شغلی که فرصت‌های یادگیری و آموختن از یکدیگر را فراهم می‌آورد.

پیشنهادهای کاربردی

با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر، می‌توان پیشنهادهای زیر را جهت بسترسازی رشیدحرفه‌ای مبتنی بر همکاری معلمان در مدارس ارایه داد: مدیران مدارس این امکان را فراهم آورند تا معلمان بتوانند کلاس و نحوه تدریس یکدیگر را مشاهده کنند و در فضایی دوستانه و به دور از ترس و نگرانی، مسائل و برنامه‌های آموزشی خود را با معلمان دیگر مطرح کنند و به نقد مداوم و مفید روش تدریس یکدیگر بپردازنند و در راستای بهبود امر آموزش با همفرکری یکدیگر، راهکارهایی را مطرح کنند. همچنین ایجاد بانک اطلاعاتی کامل و منسجم از معلمان با تجربه و متخصص با ذکر قابلیت‌ها و توانمندی‌های آن‌ها و نحوه تماس با آن‌ها، فراهم آوردن امکاناتی جهت دسترسی آسان‌تر به این افراد مانند: استفاده از فن آوری‌های چند رسانه‌ای و ایجاد، امکان دسترسی معلمان به مقالات و مجلات روز دنیا جهت آگاهی از جدیدترین فن آوری‌ها و دانش روز و کاهش نگرانی‌های معلمان در مواردی که اطلاعات پایین دارند.

References

- پهلوان صادق، اعظم، عبدالهی، بیژن، نوه ابراهیم، عبدالحیم، زین آبادی، حسن رضا (۱۳۹۵) طراحی و تبیین الگوی جامعه‌یادگیرنده حرفه‌ای در نظام آموزش عالی، *فصلنامه پژوهش در یادگیری آموزشگاهی و مجازی*، ۳ (۱۰): ۳۶-۴۷.
- تورانی، حیدر (۱۳۸۴). مدیریت فرایند مدار در مدرسه. تهران: نشر ترکیه.
- دانش پژوه، زهرا و فرزاد، ولی الله (۱۳۸۵). ارزشیابی مهارت‌های حرفه‌ای معلمان دوره ابتدایی، *نوآوری‌های آموزشی*، ۱۸ (۵): ۱۷۰-۱۳۵.
- راس من، گرچن و مارشال، کاترین (۲۰۰۶)، روش تحقیق کیفی، ترجمه سید محمد اعرابی، علی پارسایان (۱۳۹۵)، تهران: دفتر پژوهش های فرهنگی.
- سنگه، پیتر (۲۰۰۶) پنجمین فرمان، ترجمه حافظ کمال هدایت و محمد روشن، (۱۳۹۴)، تهران: نشر سازمان مدیریت صنعتی.
- صفری، اکرم، عبدالهی، بیژن، نوه ابراهیم، عبدالحیم و زین آبادی، حسن رضا (۱۳۹۶) واکاوی موانع رشد حرفه‌ای همکارانه معلمان در مدارس: پژوهشی آمیخته، مدیریت مدرسه، ۵ (۱): ۴۹-۲۳.
- صمدی، معصومه (۱۳۹۲). بررسی نقش دانش حرفه‌ای خودکارآمدی معلمان بر شیوه‌های ارتباطی مثبت و منفی آنان با دانش آموزان، مطالعات روانشناسی تربیتی، ۹ (۷): ۱۲۵-۱۰۵.
- عبدالهی، بیژن (۱۳۸۸) یادگیری خود راهبری در آموزش و بهسازی منابع انسانی، مدیریت بر آموزش انتظامی، ۱ (۱): ۴۷-۲۹.
- عبدالهی، بیژن (۱۳۹۴) بررسی و نقد نظریه نظارت آموزشی به عنوان رشد حرفه‌ای معلمان، *پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه‌های علوم انسانی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی*، ۱۵ (۴): ۱۴۴-۱۶۳.
- عبدالهی، بیژن، خباره، کبری، شیرزاد، مریم (زیر چاپ) تحلیل اکتشافی نقش مدیران مدارس در تشکیل و تثبیت گروه‌های رشد حرفه‌ای مبتنی بر همکاری معلمان.
- عبدالهی، بیژن، صفری، اکرم (۱۳۹۵) بررسی موانع اساسی فرا روی رشد حرفه‌ای معلمان، *فصلنامه نوآوری‌های آموزشی*، ۱۵ (۲): ۱۳۴-۹۹.
- عبدالهی، بیژن، عزیزی شمامی، مصطفی (۱۳۹۱) بررسی نظام باور افراد عهده دار نقش نظارت و راهنمایی آموزشی مدارس ابتدایی شهر تهران، *فصلنامه رهبری و مدیریت آموزشی*، ۶ (۴): ۱۱۶-۱۰۱.
- کارخانه، محمد جواد (۱۳۹۳) نقش و جایگاه گروه‌های آموزشی در ارتقای دانش حرفه‌ای معلمان ریاضی دوره متوسطه، *رشد آموزش ریاضی*، ۳۲ (۲): ۱۳-۸.
- کریمی، فریبا (۱۳۸۷). مطالعه صلاحیت‌های حرفه‌ای معلمان دوره ابتدایی، رهبری و مدیریت آموزشی، *دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار*، ۴ (۲): ۱۶۳-۱۵۲.
- نولان، جیمز و هوور، لیندا (۲۰۱۱) نظرات آموزشی و ارزشیابی عملکرد معلم نظریه و عمل، *ترجمه بیژن عبدالهی*، (۱۳۹۵)، تهران: انتشارات دانشگاه خوارزمی.

- Carpentera, J. P., & Lintonb, J. N (2016). Edcamp unconferences: Educators' perspectives on an untraditional professional learning experience, *Teaching and Teacher Education.* (57): 97-108.
- Cormier, R. and Oliver, D.F. (2009), Professional learning communities: characteristics, principals and teachers, paper presented at the Annual Meeting of the Louisiana Education Research Association, Lafayette, LA.
- Deaudelin, C., Dussault, M., & Thibodeau, S. (2003) Les cause de l'isolement des enseignantes et des enseignants, *McGill Journal of Education*, 38(1):49-51.
- Diaz-Maggioli,Gabriel (2004) Teacher-centered Professional Development, Alexandria, Virginia USA. Association for Supervision and Curriculum Development (ASCD)
- DuFour, R. (2003). Leading edge: Collaboration lit' puts student achievement on a starvation die. *Journal of Staff Development*, 24(3): 1-4.
- Evans, L. (2010). Leadership for faculty development: confronting the complexity of professional development. In Annual Meeting of the American Educational Research Association, Denver, Colorado, May 3rd (pp. 1-19).
- Feiman-nemser, Sharon. (2001). from preparations to practice: designing a continuum to strengthen and sustain teaching. *Teachers college record*, 103(6): 1013- 1055.
- Fleming, G. L. (2004). Principals and Teachers: Continuous Learners. *Issues.... about change*, 7(2): 20-30.
- Fraser, C., Kennedy, A., Reid, L., & McKinney, S. (2007). Teachers' continuing professional development: Contested concepts, understandings and models. *Journal of in-service education*, 33(2): 153-169.
- Ganser, T. (2000). An ambitious vision of professional development for teachers. *Nassp Bulletin*, 84(618): 6-12.
- Greer, J. (2012). Professional learning and collaboration (Unpublished doctoral dissertation). Virginia Polytechnic Institute and State University, Blacksburg.
- Joyce, B., & Showers, B. (1988). Staff development and student achievement. New York: Longman Kyle.
- Kelchtermans, G. (2006). Teacher collaboration and collegiality as workplace conditions. A review. *Zeitschrift dagogik*, 52(2): 220-237.
- Killion, J. (2013). Collaborative professional learning in school and beyond: A tool kit for New Jersey educators. National Staff Development Council and New Jersey Department of Education.
- Koellner, K., & Jacobs, J. (2015). Distinguishing models of professional development: The case of an adaptive model's impact on teachers' knowledge, instruction, and student achievement. *Journal of Teacher Education*, 66(1): 51-67.
- Kyriacou,C and sutcliff,J (1978)Teacher stress:prevalence sources and symptoms,british journal of educational psychology, 29(4):59-167.

- Lavié, J. M. (2006). Academic discourses on schoolbased teacher collaboration: Revisiting the arguments. *Educational Administration Quarterly*, 42(5): 773-805.
- Lieberman, A. (1995). Practices that support teacher development: Transforming conceptions of professional learning. *Phi Delta Kappan*, 76(8):591-596.
- Little, J. W. (2002). Locating learning in teachers' communities of practice: Opening up problems of analysis in records of everyday work. *Teaching and teacher education*, 18(8), 917-946.
- Loughridge, M., & Tarantino, L. R. (2005). *Leading effective: Secondary school reform*. Thousand Oaks, California: Corwin Press.
- Norris, N. D. (2004). Staff Development: Creating A Community of Learners 8 (2). *IEJLL: International Electronic Journal for Leadership in Learning*, 8.
- Opfer, V.D. and Pedder, D. (2011) The Lost Promise of Teacher Professional Development in England. *European Journal of Teacher Education*, 34(1): 3–24.
- Palloff, R. M., & Pratt, K. (2005). *Collaborating online: Learning together in community*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Piercy, D. (2010). Why don't teachers collaborate? A leadership conundrum. *Phi Delta Kappan*, 92 (1): 54-56.
- Prytula, M., & Weiman, K. (2012). Collaborative Professional Development: An Examination of Changes in Teacher Identity through the Professional Learning Community Model. *Journal of Case Studies in Education*, 3.
- Schechter, C.H. & Atarchi, L. (2013). The meaning and measure of organizational learning mechanisms in secondary schools. *Educational Administration Quarterly*, 49(5): 1-33
- Skakon Skerlavaj, M; Stemberger, M; Skrijar, R & Dimovski, V (2007). Organizational learning culture—the missing link between business process change and organizational performance. *International journal of production economics*, 106(2): 346-367.
- Turbill, J. (2002). The role of a facilitator in a professional learning system: The Frameworks project. *Teacher learning for educational change*, Buckingham: Open University Press. 94-114.
- Villegas-Reimers, E. (2003). *Teacher professional development: an international review of the literature*. Paris: International Institute for Educational Planning.
- Wallace Jr, R. C. (1996). *From Vision to Practice: The Art of Educational Leadership*. Corwin Press, Inc., 2455 Teller Road, Thousand Oaks, CA 91320.

